

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
 תמ"ש 25380-12-11

1

בפני כב' השופטת ד"ר ורדה בן שחר

התובעות

- 1.
 - 2.
 - 3.
- ע"י ב"ב עו"ד נטלי זץ

נגד

הנתבע

ע"י ב"ב עו"ד דורית ארבל

פסק דין

אלה הן תביעות מזונות עבור שתי קטינות בנות 8 ו-7 שנים

תמ"ש 25380-12-11 מזונות קטינות

תמ"ש 11240-04-12 תביעת מזונות עבר

רקע:

1. התובעת (להלן: "האם") והנתבע (להלן: "האב") יהודים נישאו זלצ' כדמו"ל ביום 15.08.06.

11 והתגרשו ביוני 2012. לצדדים נולדו שתי קטינות: (ילדת 01.07) ו (ילדת

06.08).

2. הצדדים חתמו על הסכם ממון ביום 02.08.06.

14 3. נישואי הצדדים עלו על שרטון ובחודש מאי 2011 עזב הנתבע את יחידת הדיור בה התגוררו

במושב . הדירה הושכרה לצדדים על ידי הורי האישה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
תמ"ש 25380-12-11

4. הצדדים ניהלו מספר תביעות בבית משפט זה שנמשכו על פני 4 שנים ובכללותן: סכסוך משמורת קשה ביותר.
5. ביום 9.7.13 ניתנה החלטה בדבר משמורת משותפת וביום 14.5.14 ניתן פסק דין בתביעת המשמורת במסגרתו נקבעה משמורת משותפת של הקטינות. האב מתגורר בתל אביב והאם מתגוררת כיום, במושב .
6. בתביעת המזונות עתרה התובעה לפסיקת מזונות קטינות ומזונות אישה.
7. בדיון מיום 13.12 נפסקו מזונות זמניים. מצאתי שלא לפסוק מזונות אישה מאחר ובאותה העת התובעת קיבלה דמי אבטלה ופני הצדדים היו לגירושין. הקטינות היו באותו מועד "מקטני קטיניים", ממחלה אוטואימונית קיבלה באותה עת קצבת נכות בסך 2416 ₪ לחודש. לאור העובדות שחלוקת זמני השהות בין הצדדים הייתה דומה מצאתי לפסוק 1500 ₪ עבור המזונות הזמניים לכל קטינה, בנוסף נפסקו מחצית הוצאות החינוך, לרבות הוצאות הצהרון. כמו כן 40% מהוצאות הנדור והחינוך עד תקרת שכ"ד בסך של 4,000 ₪. במעמד אותו דיון, לאחר שעיינתי בזוה שהוצג לגבי החברה שבעלות הנתבע שערכתי את הכנסות הנתבע בס"כ 20,000 ₪.
8. יש לציין שבמהלך תקופה ארוכה לא ניתן היה לסיים את הטיפול בתביעת המזונות (כמו גם בתביעות האחרות שהתנהלו בין הצדדים) מאחר והתובעת נפ"כ נמנעה מלהגיש את התצהירים המסמכים ואת סיכומיהם לתביעה במועד. ב-13.10.2013 התקיים דיון בנושא המזונות ובסופו הורתי לצדדים להגיש תצהירים משלימים שאליהם יצורפו כל המסמכים המלווונים וזאת עד 30 יום לפני מועד הדיון שייקבע לאחר סיום הדיונים ומתן פסק הדין בנושא המשמורת. הצעתי לצדדים שהם שכירים, ככל שהם מעוניינים, לאחר הגשת התצהירים להגיש סיכומים וליתר הצורך בהליך הוכחות. ב"כ התובעת ביקש לקיים את ההליך. נקבע קדם משפט נוסף ליום 10.2.2015 (לאחר שהסתיים סוף סוף, לאחר דחיות רבות מצד ב"כ התובעת הליך המשמורת) נקבע דיון ליום 10.2.2015. בהתאם להחלטה מהדיון הקודם הגישה ב"כ הנתבע תצהיר משלים במועד, אך ב"כ התובעת לא הגיש כל תצהיר ואו מסמך ובדיון טען "שלא היה לו זמן" כמובן שהיה בכך כדי להשחית זמנו של בית המשפט ולגרם לעינוי דין נוסף לנתבע (ראה טענות בעניין זה בסיכומיו).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
 תמ"ש 25380-12-11

1 על מנת לקדם את ההליך ולהביא לסיומו, הצעתי לצדדים להשלים את התצהירים ולהגיש
2 סיכומים על בסיסם יינתן פסק דין. ב"כ הנתבע נתנה הסכמתה אך ב"כ התובעת ביקש למסור
3 את עמדתו בתוך 7 ימים. מכל מקום ניתנה החלטה לפיה יגיש תצהיריו בתוך 14 יום וימסור
4 הודעה ביחס להגשת הסיכומים (התצהירים היו אמורים איפה, להיות מוגשים עד ל 24 בחודש
5 פברואר).

6 בסופו של דבר הגישה התובעת לאחר הודעתה סיכומים ומסמכים (לאחר בקשת דחייה נוספת)
7 ב-18.3.2015. כשצרפה אליהם כ-120 דפי קבלות וחשבונות. ב"כ הנתבע הגישה סיכומיה ביום
8 1.4.2015.
9 פסק הדין נכתב על בסיס אותה הסכמה דיונית על פי סיכומי הצדדים והמסמכים שצורפו.

טענות האם

- 12 9. הנתבע עצמאי, בעל חברה " ~~בע"מ~~, בע"מ",
13 את החברה הוא מנהל, ~~בתיא~~ בכתב התביעה טענה כי הכנסותיו
14 מוערכות בסך כ-50,000 ₪ לחודש.
- 15 10. בעת הגשת התביעה פוטרה מעבודתה בחברת מייקרוסופט בה הועסקה באופן זמני לצורך
16 פרויקט. לאחר הפיטורין מימשה את זכותה לדמי אבטלה.
- 17 11. בתאריך 10.14. פוטרה מעבודתה בחברת OBC ~~IVE~~ לאחר כשנה ומקבלת כיום דמי
18 אבטלה מהמל"ל. היא מחפשת עבודה.
- 19 12. טענתו של הנתבע כי החברה שבעלותו הפסיקה את פעילותה ביום 31.12.12, של הפסדים,
20 בסמוך לאחר מועד הדיון במזונות הזמניים, מעוררת תמיהה. ע"פ דו"ח רשם החברות מיום
21 3.3.15 עולה כי החברה עדיין פעילה.
- 22 13. לתובעת בית בישוב ~~שנרכש~~ מכספי משפחתה. לטענתה בבעלותה רק שליש מהזכויות.
23 דמי השכירות מניבים לה 4,750 ₪ לחודש. טענת הנתבע כי בבעלותה מלא הזכויות איננה יכולה
24 להישמע כעת שכן יכול היה להעלות טענה זו בשנת 2012.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
תמ"ש 25380-12-11

14. ביום 1.12.14 עברה להתגורר ב- לאחר שנאלצה לעזוב את היחידה של הוריה, נוכח הטרדות בלתי פוסקות. דמי השכירות הם בסך 6000 ₪ בן זוגה איננו מתגורר בדירה אלא מגיע ללון בדירה לסירוגין.
15. הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה והוצאותיהם השוטפות הסתכמו בסך של כ-20,000-25,000 ₪ לחודש. הנתבע נהג להפקיד לחשבון המשותף בדרך קבע סך של 8,000 ₪ ואת יתר ההוצאות נהג לשלם מהחשבון העסקי.
16. הכנסתו בפועל גבוהה יותר מזו שעליה הצהיר.
17. בדיון במזונות הזמניים מיום 1.3.12 הוכח כי רוב הכנסותיו אינן מדווחות הואיל ולנתבע לקוחות פרטיים שאינם מבקשים חשבונית מס.
18. הנתבע ממשיך לעסוק באותו עיסוק ויש להניח כי ההכנסות שהיו לו במועד פטיקת המזונות הזמניים רק עלו. הוא עדיין עובד עם אותם לקוחות ללא קשר למסגרת שבאמצעותה מפעיל את עסקו.
19. הוא מנהל מספר חשבונות בנק (כפי שעולה מהשלמת הפרטים שהוגשה ביום 23.2.12) ובמסגרת תצהירו המשלים הציג תדפיסי חשבון בנק מעודכנים רק של חשבון אחד כדי שלא ניתן יהיה להתחקות אחר כספים בחשבונו העסקי. מנספח ה-1 לתצהיר ניתן לראות כי בחודש מרץ 2014 הופקדו שיקים של לקוחות לחשבונו הפרטי בסך כולל של 14,000 ₪. בחודש אפריל 2014- סך של 7000 ₪, בחודש מאי 2015 סך של 28,000 ₪. בחודש יוני 2014 סך של 32,000 ₪. יש להניח שבחשבונו העסקי הופקדו שיקים נוספים.
20. גם אם הנתבע מנהל עסק עצמאי ולא חברה בע"מ כפי שרשום בדו"ח רשם החברה הרי שחלק גדול מההוצאות, לרבות הוצאות אחזקת הבית משויך להוצאות העסק, כך ניתן לראות מדוח רואה חשבון (נספח ד לתצהיר).
21. לנתבע פוטנציאל השתכרות גבוה. הוא בעל עסק ייחודי. הכנסתו אפשרה לה לעבוד באופן חלקי ואו לא לעבוד כלל. הנתבע עצמו דאג שהיא לא תעבוד במהלך הנישואין.
22. במסגרת כתב התביעה עתרה למזונות הקטינות סך של 13,554 ₪ שכוללים 40% מדמי המדור והוצאות אחזקתו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
תמ"ש 25380-12-11

23. לא חל שינוי נסיבות במצבו הכלכלי של הנתבע לאחר פסק הדין בתביעת המשמורת. הוא לא יכול לטעון שאיננו יכול לעבוד מאחר ומבלה ימים שלמים מחוץ לביה"ס של הבנות ביישוב. בבעלותו נכס בשווי 2.5 מיליון ללא משכנתא. כך גם ביחס להוצאות הדלק, אין כל שינוי בתדירות הנסיעות.
24. הוא מתנהל במזומן ורוכש דברי יוקרה.
25. היא יוצאת לכנסים רפואיים בחו"ל בהם משתתף בן זוגה. הכנסים ממונים על ידי קופת החולים. מצבה הכלכלי קשה והיא נאלצה ליטול הלוואות רבות שכיום עומדות ע"ס 150,000 ₪.
26. כיום איננה זכאית לקצבת נכות מהמל"ל.
27. במסגרת סיכומיה עותרת להגדלת המזונות, לאור העלייה שחלה בדמי המדור. הקטינה אובחנה כחולת צליאק בשנת 2013. היא פוטרה מעבודתה באוקטובר 2014 ואין לה הכנסות. תשלום אחרון דמי האבטלה שקיבלה היה בחודש מרץ 2015.
28. הנתבע שילם מזונות בסך של 5988 ₪ ללא הצמדה למדד עד לחודש מאי 2014 וממועד זה משלם 5000 ₪ על פי החלטתו ללא הצמדה למדד.
29. היא משלמת את כל ההוצאות עבור הבנות לרבות חורים, רכשה את כל הציוד לבית הספר.
30. בסיכומיה מפנה להחלטה מיום 29.9.13 לפיה הוחלט שלא לשנות מהמזונות הזמניים אלא לאחר שיקבע סופית נושא המשמורת, אז יישקל נושא ההסעות וההוצאות שמוצאים החורים לצורך זה.
31. מבקשת לתת דגש לכך שחל שינוי נסיבות מהותי מעת ההחלטה למזונות זמניים מאחר והם נפסקו על דרך המינימום ולאור קצבת הנכות שהייתה משולמת אז לקטינה .
32. ביחס ל-תמ"ש 11240-04-12 (מזונות עבר) היא נשאה בכל הוצאות הבית של הבנות מחודש מאי 2011 ועד לדצמבר 2011. הנתבע עזב את הבית במאי 2011 לצמיתות לכן התביעה מתייחסת לתשלום מזונות עבר בגין התקופה 5/11-12/11. מבקשת שייקבע כי יש להחזיר לה ההוצאות בשיעור פסיקת המזונות הזמניים שנקבעו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ' 25380-12-11 תמ"ש

טענות האב

1

2

3. מבוקש לפסוק מזונות בהתאם להלכה העדכנית ולקבוע כי כל הורה יישא בהוצאות הבנות,

4 מבלי לחייב את האב בתשלום מזונות ומדור לידי האם ובמשותף לחייב את שני הצדדיים

5 בתשלום ההוצאות החריגות ובלבד שאלה יעשו בהסכמה.

34. בית המשפט מתבקש לפסוק הוצאות ריאליות לאור התנהלות האם במשך השנים והימשכות

7 והחליטים לאורך השנים. האב עבר סבל ועינוי דין מאחר והחליטים נמשכו כארבע שנים.

35. סיכומיה של האם מתייחסים באופן חלקי לנושא המזונות, הרצאת פרטים שצירפה לוקה

9 בחסר.

36. מבוקש לפסוק על סמך תצהיר המשלים של האב, הרצאת הפרטים העדכנית שצרף כמו גם על

11 סמך הבקשה להפחתת מזונות זמניים.

37. האם מנסה להתעשר על חשבונות של האב בוחרת שלא לעבוד כאשר נוח לה. למרות שידוע

13 שעובדת עם בן זוגה בקליניקה ובארגון וכסיהם תמורת תשלום במזומן.

38. לאורך ההליך הוכיחה התובעת חוסר אמינות, התחכמה, סתרה את עצמה, מעולם לא הציגה

15 הסכם שכירות שלה עם אביה. לא צירפה תצהיר מטעם אביה או בן זוגה. ההלכה הפסוקה היא

16 שהימנעות בעל דין מלהציג ראיות שברשותו מכריעה לרעתו. היא לא הוכיחה את טענותיה ואת

17 מצבה הכלכלי כלל.

39. עבור הקוטג' שבבעלותה מקבלת דמי שכירות בסך 4700 ₪ בשיק אולם היא נמנעה מלפרט זאת

19 בהרצאת פרטים.

40. עזיבתה ממקום מגורים אצל הוריה שלא עלה לה כסף למגורי פאר אינם עולים בקנה אחד עם

21 מצב כלכלי הדחוק כפי שנטען.

41. היא טסה לחו"ל ונוהגת לנפוש בארץ. לפחות פעמיים בחודש.

42. היא מתנהלת במזומן.

43. הוא איננו מעלים הכנסות, אינו מסתיר את מה שאין לו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ' [redacted]
תמ"ש 25380-12-11

- 1 44. הוא נקלע לחובות ונאלץ לסגור את החברה. עקב חובותיו הוא איננו יכול לרכוש סחורה
2 מספקים בחו"ל ואיבד את הבלעדיות והזיכיונות למוצרים איכותיים לטובת המתחרים. הוא
3 בקריסה טוטאלית. הכנסותיו כיום הם [redacted] שנתרו ברשותו למכירה. לאחר מכירת
4 העסק ייאלץ להתבסס על רווחים מינימאליים [redacted] שהרווח מהם קטן מאוד
5 בהשוואה למכירות. בגלל צווי עיכוב שהוציאה כנגדו התובעת הוא איננו יכול להגיע לתערוכות
6 בחו"ל ולפגוש ספקים חשובים. הוא צירף לסיכומיו אישור עדכני מרואה חשבון. כיום הוא
7 משתכר כ-8000 ₪ לחודש.
- 8 45. האם עבדה עד לא מזמן כמנהלת משאבי אנוש בחברת היי טק ושכרה ע"פ מה שהודתה ביום
9 1.3.12 עמד על 11,000 ₪.
- 10 46. הוא משלם ישירות לבית הספר את הוצאות החינוך ורוכש את מלוא הציוד לביה"ס.
- 11 47. מעיון בדפי חשבון שצירפה שכתה למחוק הכנסותיה ממשכורת בסך 11,736 ₪ ובסך 12,130 ₪.
- 12 48. הקבלות שצורפו משקפות את הוצאותיה ולא את הוצאות הקטינות.
- 13 49. באשר לקביעה בהחלטה למזונות זמניים שהוא מרוויח 20,000 ₪ כבר הובהר מזמן ובסמוך
14 לאותו דיון שהדבר נבע מבלבול, כיום הוא אינו מרוויח את הסכום הנ"ל.
- 15 50. התובעת צירפה הסכם שכירות לקוטג' שבבעלותה לשנים 2010-2009 לא ייתכן שסכום דמי
16 השכירות נותר ללא שינוי. ע"פ ידיעתו עלות שכר דירה לקוטג' מסוגו בן שלוש קומות ו-8 חדרים
17 באותו אזור הוא כ-9000 ₪ ולא כפי שדיווחה 4,700 ₪ לחודש שזו תקרת ההשכרה ללא מס.
18 את היתרה היא מקבלת במזומן.
- 19 51. במסגרתו בקשתו להפחתת מזונות זמניים עד למתן פסק דין סופי בתיק ביקש כי החוב יחול
20 מיום ההחלטה בדבר משמורת משותפת, קרי מ-9.7.13. כמו כן, טען ששילם לצהרון של הבנות
21 מבלי שהן ביקרו בו וכך שילם את המזונות ביתר.
- 22 52. לתובעת פוטנציאל השתכרות גבוה מאוד והשכלה רחבה. ניסיון עתיר בניהול משאבי אנוש.
- 23 53. הוצאות הדלק שלו לצורך איסוף הבנות מסתכמות מדי חודש ב-2600 ₪.
- 24 54. הוא משלם מדי חודש 800-1000 ₪ עבור חוגים, ציוד לחוגים ומשלם את מלוא הוצאות החינוך
25 שדורשת האם.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
 תמ"ש 25380-12-11

דין

1

2 על פי הפסיקה המנחה, הסכום המינימאלי לכיסוי צרכיהם ההכרחיים הבסיסיים של קטינים עומד
3 כיום לאחר עדכונים שהתבצעו במהלך השנים, על סך 1300-1400 ש"ח לקטין (ראה: ע"מ (ירושלים)
4 525/04 ג.ב. נ' ל.ב. (לא פורסם פס"ד מיום 20.10.04); ותמ"ש (ת"א) 103720/97 ק.ג. ואח' נ' מ.ג. (לא
5 פורסם פס"ד מיום 2.3.03, עמ"ש (ת"א) 20511-10-10 פלוני נ' אלמוני קטין (פורסם בנבו, 4.4.13))
6 מפי כבי השופטים ישעיהו שנלר, ד"ר קובי ורדי ורותי לבהר-שרון, ותמ"ש (משפחה י-ט) 21412-09-11
7 ס.ש. ואח' נ' מ.ש. (פורסם בנבו 5.11.13)

8 צרכים הכרחיים הוגדרו ב-ע"א 591/81 פורטוגו נ' פורטוגו, פ"ד לו (3) 449: "מתוך ההגדרה עצמה
9 נראה, כל המדובר באותם דברים בסיסיים, שבלעדיהם אין הילד יכול להתקיים ממש ומתוך הדין,
10 שקובע, כי אין מחייבים בהם לפי עושרו של האב, יוצא, שצרכים אלה שווים הם לעני ולעשיר"
11 (עניין פורטוגו, עמ' 462). לטכנס זה יש להוסיף את הוצאות התינוך ואת חלקם של הקטינים
12 בהוצאות המדור ואחזקתו.

13 הוצאות קטין מעבר לצרכיו המינימאליים (כגון חוגים, חופשות, שיעורים פרטיים, ביגוד וצרכי
14 חינוך מעבר למינימום הנדרש) נכללות במסגרת מזונות מדין צדקה, ובהן נושאים שני ההורים
15 בהתאם ליכולתם הכלכלית, כאשר החלוקה בין ההורים היא יחסית, על פי הכנסתו הפנויה של כל
16 אחד מהם. בחובת מזונות מדין צדקה ניתן להתחשב אף ברכוש אשר בידי כל אחד מההורים.
17 בהוצאותיו החריגות של הקטין (כגון הוצאות חינוכיות מיוחדות, הוצאות רפואיות מיוחדות,
18 הוצאות ריפוי שיניים, משקפיים וכו') נושאים ההורים במסגרת, כל אחד במחצית הסכום.
19 בענייניו שתי הקטינות הן מעל גיל 6.

20 מעל גיל 6, החיוב של האב איננו מוחלט עוד כבעבר ואינו מוטל כולו על האב; החיוב נובע מתקנת
21 תשי"ד שתיקנה הרבנות הראשית וככזה הוא חיוב מדין צדקה ולא מעיקרו של הדין (ראה עניין
22 פורטוגו, (עמ"ש (מרכז) 14-01-50603 ל.ר. נ' ד.ר., 6/1/15, פורסם במאגרים) - להלן "עניין ל.ר.")
23 ופרשנות בתי הדין הרבניים את התקנה. באשר לחיוב בתשלום, נקבע בפסיקה שיש לערוך איזון
24 כולל של הכנסות המשפחה מכלל המקורות, תוך התחשבות בכלל היכולות הכנסות ורכוש שני
25 הצדדים אל מול הצרכים. (בע"מ 5750/03 אוהנה נ' אוהנה, פסק דין מיום 8.6.05, סעיף 5 לפסק
26 הדין; בע"מ 2433/04 צינובוי נ' צינובוי, פסק דין מיום 2.10.05) וכן בע"מ 7960/13 פלוני נ' פלוני,
27 פורסם בנבו, 26.11.2013: "במסגרת ההחלטה בעניין שיעור המזונות, צריך שתיתן הדעת לצרכי
28 הילדים וליכולתם הכלכלית של שני בני הזוג [בע"מ 2433/04 ג' צ' נ' ד' צ' (2005)] (פיסקה ו') לפסק
29 הדין). בע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 23.6.2009) קבע כבי השופט רובינשטיין כי יש
30 להתחשב במלוא הנכסים הכלכליים של כל הורה ובניזילותם, דהיינו כמה אותו אפיק השקעה או נכס
31 הם בני מימוש סביר. עוד נקבע כי יכולת האב לתשלום מזונות ילדיו הקטינים איננה נקבעת רק על
32 פי הכנסתו בפועל מעבודתו, אלא נגזרת אף ממקורות אחרים העומדים לרשותו, כגון רכוש, חסכוניות
33 וכו' (ראה: ע"א 130/93 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(2) 721, 725; ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
 תמ"ש 25380-12-11

1 (מ(1) 147, 151-152). בעניין ל.ר. שינה בית המשפט את האופן שבו נתפסה ונקבעה עד כה בפסיקה
2 חבותם של אבות יהודים לתשלום מזונות ילדים בין הגילאים 6-15 (לא עוד חיוב מוחלט שחל רק על
3 האב, אלא 'מדין צדקה' על כל המשתמע מכך). בנוסף, פסה"ד מציג גישה שונה לאופן שבו נתפסה
4 על ידי ההלכה הפסוקה חבות שני ההורים מדין צדקה (לא עוד חבות שוויונית במהות של שני
5 ההורים, אלא חבות מוגברת של האב וחבות משנית של האם וראו פסקה 13 ו-14 לפסק דינו של כב'
6 השופט צ.ויצמן).

7 ביחס לילדים מעל גיל 6 ועד גיל 15 מחויבים האבות לבדם בסיפוק צרכיהם ההכרחיים של
8 הקטינים, ורק אם ידם לא תהיה משגת והם ייחשבו "לעניים", יבחן בית המשפט אפשרות חיוב
9 האם מדין צדקה בהקשר זה יש לזכור כי לאחר גיל 6 שנים, שוב אין הבחנה בין צרכים הכרחיים
10 לבין צרכים מדין צדקה, ועל כן לכאורה החיוב במזונות, הרובץ לפתחו של האב כחובה מוגברת מדין
11 צדקה, אף עלול להיות גבוה יותר מהחיוב במזונות הילד כאשר הוא מתחת לגיל 6 שנים.

12
13 בעניין ל.ר. (סעיף 28 לפסק הדין לעיל) נפסק כי:

14
15 "הצגנו לעיל באריכות רבה את עמדתנו באשר לפרשנותו הראויה של הדין העברי באשר לצרכי
16 מזונותיהם של קטינים בני 6 ואילך. על פי פרשנות זו החיוב במזונות ילדים אלו הינו מדין
17 הצדקה ואולם החבות העיקרית ע"פ דגני צדקה הנוגעים למזונות קטינים נופלת ע"פ הדין
18 העברי לשכמו של האב ואילו על האם נופלת חבות מישנית בלבד. דרך זו מאפשרת לבית
19 המשפט גמישות רבה בפסיקת שיעור המזונות בהם יחוב האב ומלאכת הפסיקה תעשה תוך
20 התחשבות בפרקי הזמן בהם שוהים הקטינים אצל כל אחד מהוריהם, הכנסות ההורים, כושר
21 השתכרותם ומצבם הכלכלי תוך שימת דגש על יכולתו הכלכלית של האב, הסך שיוותר בידינו
22 של כל אחד מההורים אחר ניכוי הסך הנדרש לפלכלתו שלו, שיקלול זמני השתייה של
23 הקטינים עם ההורים, בחינת אחריותו ההורית האמיתית של כל אחד מההורים לענייני
24 הקטינים לבד מעצם חלוקת הזמן הטכנית ועוד. גמישות זו יש בה להביא לפסיקת מזונות
25 ראויה ומאוזנת הן בפן הצר הנוגע לבני הזוג המתדיינים והן בפן הרחב הנוגע לציבור כולו כפי
26 שפרטנו לעיל בהרחבה רבה."

27
28 בשנים האחרונות חלו תמורות חברתיות ביחס לאחריות ההורית. כאשר הגישה המועדפת היא
29 אחריות הורית משותפת ואף זמני שהות שווים של הקטינים אצל כל אחד מההורים, גם כאשר
30 הקטינים הם מקטני קטינים. תמורות אלו משליכות על פסיקת המזונות. יש לומר שטרם
31 התגבשה עמדה אחידה ביחס לפסיקת מזונות כאשר נקבעת אחריות הורית משותפת ובמיוחד
32 כאשר מדובר בקטינים שהם מקטני קטינים, כשהחיוב האבסולוטי בסיפוק צרכיהם הבסיסיים
33 הוטל מתוקפו של הדין האישי על האב. יחד עם זאת, מתוקפו של החיוב מדין צדקה איזונו בתי
34 המשפט בין הכנסות ההורים, בדקו את הסכום השיורי שיוותר אצל כל אחד מההורים לאחר

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 וואח' נ' 25380-12-11 תמ"ש

1 שיפסקו המזונות כשזמני השהות של הקטינים, אצל כל אחד מההורים, מהווה נסיבה מהותית
2 בפסיקת סכום המזונות.
3 בתיק זה נקבעה אחריות הורית משותפת לשני ההורים וחלוקת זמני שהות שוויוניים.
4 שאלת השפעת המשמורת המשותפת ביחס לחבות במזונות נדונה לאחרונה בפסיקה בהרחבה.
5 בתי המשפט קבעו כי הסדר של אחריות הורית משותפת יביא להפחתה בשיעור החיוב ובהיקפו
6 אך לא במהותו, דהיינו: חיוב האב ייעשה בהתאם להלכות המקובלות במשפט העברי, כך שעל
7 האב תמשיך לחול החבות לשאת במלוא צרכיהם ההכרחיים של ילדיו הקטינים עד לגיל 15
8 ובמה שמעבר לכך יחויבו ההורים מדין צדקה בהתאם ליכולותיהם הכלכליות (בע"מ 2561/08
9 פלוני נ' פלונית, פורסם בנבו, 20.7.08, סעיף 7 לפסק הדין). לפיכך לא תישמע במקרה שכזה
10 טענת האב כי יש לפוטרו כליל מחובתו לשאת במזונות ילדיו, על אף השוויון בחלוקת הזמנים
11 בין ההורים (ר' לעניין זה אף תמ"ש (משפחה טב') 21460-06-10 ג.ג. נ' א.ז., פורסם בנבו,
12 24.2.11, סעיפים 49-52 לפסק הדין).
13 באשר לשיעור ההפחתה - בע"מ (מחוזי חי') 318/05 פלוני נ' פלונית, פורסם בנבו, 30.1.06
14 נפסק, כי היות והאב נושא באופן ישיר במזונות הקטינים בזמנים בהם הם במשמורתו, הרי
15 שמוצדק להפחית מסכומי החיוב סכום בשיעור של כ- 25% מדמי המזונות שהיו נפסקים אילו
16 המשמורת הייתה נתונה באופן בלעדי בידי האם (סעיף 15 לפסק הדין).
17 בנוסף, נקבע כי ההפחתה איננה אוטומטית, אלא תלויה בנסיבות, כשיעור דמי המזונות
18 הראויים ייקבעו לאחר בחינת התשתית העובדתית של כל מקרה ומקרה ותוך איזון ושקלול
19 מכלול השיקולים הרלוונטיים (מול סעיף 14 לפסק הדין). בהתייחס לדמי המדור נקבע באותו
20 פסק דין כי גם במקרה של משמורת משותפת הוצאת המדור, לרבות דמי מדור (שכ"ד)- לא
21 יופחתו, היות ו"ההוצאה בגין מדור - שכר דירה נארננה - אינו תלוי במספר הימים בהם
22 מתגוררים הקטינים בדירת האם. לפיכך, אין להפחית חלק זה של מזונות הקטינים מחלקו של
23 האב, על אף שמדובר במשמורת משותפת..." (סעיף 16 לפסק הדין).
24 ר' לעניין זה גם בר"ע (מחוזי חי') 636/06 פלוני נ' אלמוני, פורסם בנבו, 29.8.06; תמ"ש (משפחה
25 טב') 7545-01-10 נ' מ.נ., פורסם בנבו, 8.2.12; תמ"ש (משפחה נצי') 41947-07-10 נ' י.ב.ע.,
26 פורסם בנבו, 17.7.11, סעיף 33 לפסק הדין; תמ"ש (משפחה חי') 14409-08-10 ג.ג. נ' ח.ג.,
27 פורסם בנבו, 11.2.11, סעיף 15 לפסק הדין.
28 מעיון באותם פסקי דין ניתן לראות כי בפועל בתי המשפט לא הפחיתו בצורה אריתמטית
29 ואוטומטית את דמי המזונות המשולמים במקרים של משמורת משותפת והאב אף חויב כמעט
30 במלוא התשלום שנדרש לקטינים לסיפוק כל צרכיהם על אף קביעת המשמורת המשותפת
31 (ראה: בע"מ 2561/08 פלוני שלעיל מול סעיף 7 לפסק הדין, תמ"ש (משפחה י-ם) 27170/06 ו' א'
32 ע' נ' ו' א', פורסם בנבו, מיום 25.1.09 מול סעיפים 126-127 לפסק הדין; תמ"ש (משפחה טב')
33 12107-04-10 ס.ג. נ' ע.ג.).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
 תמ"ש 25380-12-11

1 מאז שנפסקו אותם פסקי דין חלפו מספר שנים וחלו כאמור תמורות חברתיות. התפתחו גישות
 2 חדשות שלהן השפעה על פסיקת המזונות. לאחרונה הביעה בית המשפט המחוזי במחוז מרכז
 3 את עמדתו ביחס לפסיקת מזונות בנסיבות שבהן מתקיימת משמורת משותפת (גם כאשר זמני
 4 השהות של הקטינים לא היו בהכרח שווים) אך הכנסות הצדדים שוות ואו כאשר לאם הכנסה
 5 גבוהה משל האב. בעמ"ש (מרכז) 25027-02-14 פלונים נ' פלונית (פורסם בנבו 28.12.14 כבי
 6 השופטות: מרוז, נד"ב, ברנט נדרשו לפסיקת מזונות כאשר נקבעה משמורת משותפת לשני
 7 ההורים, כשזמני השהות של הקטינים אצל האב פחותים מזמני השהות אצל האם. כבי
 8 השופטות קבעו שלאור הכנסותיהם השוות של הצדדים וקביעת המשמורת המשותפת, יש
 9 להפחית מהסכום בו חויב האב לתשלום עבור מזונות בנותיו הקטינות בנות השש וחצי ושלוש
 10 שנים 50% מהסכום שנקבע כסכום שנדרש לסיפוק מזונותיהן הבסיסיים (מחציון מ-1300 שו
 11 שנפסק לכל ילדה) ועל פי אותה גישה הופחת למחצית הסכום שנקבע עבור מדורך ואחזקת
 12 מדורך. בנוסף נקבע כי האב לא יישא בהוצאות החריגות של הקטינות בתקופת החופשה
 13 ממערכת החינוך ובנוסף המזונות המופחתים נפסקו עד גיל 18 אך לא בתקופת השירות הצבאי.
 14 בפסק דין נוסף, עמ"ש (מרכז) 50603-01-14 ל' ר' ואח' נגד ד' ר' (פורסם בנבו ביום 06.01.15
 15 הקהיב כבי השופט ויצמן בניתוח הדין העברי והשלכותיו על פסיקת מזונות כאשר במשמורת
 16 משותפת עסקין וקבע:

17
 18 " ..כיום לאחר תקנת הרבנות מתש"ב חובת האב במזונות ילדיו עד גיל 6 הינה חובה
 19 מוחלטת ואבסולוטית (כאשר ניתן לרכבה בנסיבות חריגות באמצעות דיני היושר
 20 העבריים, צימצום הגדרת "הצרכים ההכרחיים, או צימצום הגדרת "אמידותו, של האב)
 21 ואילו מגיל 6 ואילך החובה היא מצד דיני הצדקה המוטלת על האב כחובה עיקרית
 22 ו"מוגברת" ועל האם כחובה משנית, כאשר לצורך קביעת שיעור חבותו של האב אנו
 23 בוחנים מכלול שיקולים דוגמת אלו שפורטו בפסק דינו של כב' הש' ב"צ גרינברגר
 24 בתמ"ש (י-ם) 2480/04 ב.ס נ' ג.ג.מ (2006)...בחינה שכזו תביא אותנו לקביעת חלקו של
 25 האב במזונות ילדיו באופן זהיר ומדוד. ודוק, אין מדובר, על דרך הכלל, בפטור מלא מחובת
 26 המזונות, גם כאשר חלוקת זמני השהייה של הקטינים אצל הוריהם שווה" (סעיף 14
 27 לפסק הדין).

28
 29 גם בפסק דין זה חויב האב במחצית התשלום עבור ההוצאות ההכרחיות של הקטינים ובמחצית
 30 הוצאות מדורם זאת כאשר נקבע שהאב משתכר ב-800 שו פחות מהאם וכשבית המשפט קבע
 31 שמשמורתם של הקטינים תהייה משותפת.
 32 לאחרונה ניתן פס"ד בבית המשפט המחוזי בתל-אביב יפו (עמ"ש 1180-05-14 א.א. נ' מ.א.
 33 (26.3.15). (על ידי כבי השופטים שוחט, ענבר ושבח) המציג גישה שונה 2
 34 מהגישה שהוצגה לעיל.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
תמ"ש 25380-12-11

1 דעת הרוב (כב' השופט שוחט, כב' השופט יצחק ענבר) מחלקת את חובת המזונות של אב לילדיו
2 בין שלוש קבוצות הגילאים כפי שנקבעו בפסיקה. כאמור, במקרה של "קטינים" (קטינים מעל
3 גיל 6 ומתחת לגיל 15) לגביהם חלה תקנת אושא והרחבתה באמצעות תקנת תש"ד נאמר כי
4 קיימות גישות שונות לפרשנות השוויון במחויבות בתשלום צרכיהם ההכרחיים של הקטינים.
5 והודגש כי ההלכה ביחס לקבוצה אינה חדה וברורה. "הדעות חלוקות אם תקנה אושא השוותה
6 גם את תחולת החיוב, מבחינת טיבו והיקפו לזה עד גיל שש שנים.
7 יש הסוברים שתקנה זו אינה משנה את הבסיס המשפטי של החיוב לספק מזונותיהם של
8 קטינים שגילם עולה על שש שנים וכל תכליתה להעניק תוקף מחייב לחיוב המוסרי לפרנס
9 ילדים בגילאים אלה, בהתאם לפרשנות זו, נאחר שהחיוב בגילאים אלה מבוסס על דיני
10 הצדקה, יש להתחשב במקורות כספיים חלופיים העומדים לרשות הילדים ואף לברר את
11 יכולתה שלהם, המחויבת אף היא מדיני צדקה". (פסקה ב', עמוד 5 לפסק הדין). (עמד על כך
12 גם בית המשפט המחוזי במחוז תל אביב בעמ"ש 28592-05-13 נ' נ' נ' (9.11.14)).
13 כבוד השופטים (בעמ"ש 1180-05-14) לעיל קבעו שמאחר שבית המשפט העליון מחיל פרשנות
14 מסורתית לפיה האב מחויב בצרכיהם ההכרחיים של הקטינים גם לגבי קטינים, הרי ש"כל עוד
15 לא יחליט בית המשפט העליון לסטות מהפרשנות המסורתית של תקנת תש"ד או
16 להתאים את האמור בה "להעולם דהאינדנא" ראוי ונכון להחיל את הכללים שהותוו
17 לעיל, תוך הפעלה אסרטיבית יותר של הגישה המאזנת באופן שתצמצם עד כמה שניתן
18 את החבות העודפת המוטלת על האב ובמקרים מתאימים עד לשוויון מלא עם חבות
19 האם ובלבד שצרכי הילדים שעניינם עומד לדיון יסופקו במלואם".
20 כאשר קיימת משמורת משותפת והקטינים מחלקים את זמנם בין שני בתים "חובתו
21 המוחלטת של האב לשאת בהוצאות הדיור והמזון של ילדיו הקטינים עד גיל 15 הינה
22 למדור אחד. אין עליו חובה מוחלטת לשאת בעלות של מדור כפול, גם לא מדור וחצי. את
23 חובתו המוחלטת הוא ממלא כשהוא נושא בעלות דיורם ומזונם לתקופה שהם אצל האם
24 (מחצית) ולתקופה שהם אצלו (מחצית)".
25
26 עוד נקבע כי "יתכנו אף מצבים, בנסיבות בהן צרכיו הלא הכרחיים של הקטין גבוהים
27 מצרכיו ההכרחיים והכנסת האם הפנויה גבוהה פי כמה מזו של האב, במקרה זה לא
28 יחויב האב כלל בתשלום מזונות בגין הקטין לתקופה בה שוהה הקטין עמה... ויהא אף
29 זכאי לקבל ממנה כספים". בעקבות יישומה של גישה זו על נסיבות המקרה ירדו דמי
30 המזונות לשני ילדיהם של בני הזוג מסכום של 3,000 ₪ שנקבע בבית המשפט לענייני
31 משפחה לסכום של 1,120 ₪.
32
33

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
 תמ"ש 25380-12-11

1 דעת המיעוט (כב' השופטת יהודית שבת) למעשה הותירה על כנן את ההלכות על פיהן נהגו
 2 בתי המשפט לאורך כל השנים "... אין לשכוח כי האינטרס הראשון במעלה עליו יש ליתן
 3 את הדעת, גם עת דנים במשמורת המשותפת ובאופן הנשיאה במזונות הקטינים
 4 במשמורת כזו, הינו טובת הילד, וטובת הילד אינה חידה חשבונאית שיש לפתור תוך
 5 שימוש בנוסחה אחידה". היא סברה כי החיוב במזונות הכרחיים הוא אבסולוטי וכי
 6 משמורת משותפת יוצרת הוצאות נוספות וכי נשיאת האב בחלק מההוצאות לא "יוצרת
 7 חיסכון של ממש לאם, שכן מדובר, כאמור, בהוצאות כפולות המתחייבות מהפירוד".
 8 כשם שנקבע בהלכת ורד כי אין לחשב מזונות ילדים כמכפלה מתמטית "כך בבחינת צדו
 9 השני של המטבע, לא ניתן לחלק לשני חלקים שווים מזונות הכרחיים של ילד אחד, רק
 10 משהוא לן בשני בתים". לטעמה, שיעור ההפחתה במזונות האם במקרה של משמורת
 11 משותפת לא יעלה על 25% והוא נתון לשק"ד בית משפט וברכיב המזון אין לבצע כל
 12 הפחתה, וכי גם במקרה שבה המשכורת של האם גבוהה משל האב הרי שהאם לא תשלם
 13 לאב מזונות מדין צדקה ויפולה להתקבל "לכל היותר תוצאה לפיה מתקזזים הצרכים
 14 ההכרחיים שהאב צריך להעביר לאם, עם ההשתתפות מדין צדקה שהאם צריכה
 15 להעביר לאב בגין צרכים לא הכרחיים, באופן שאף הורה אינו צריך לשלם מזונות
 16 למשנהו". דעת המיעוט חוששת כי תוצר הלוואי של הנוסחה המוצעת יתבטא בגל
 17 תביעות להפחתת דמי המזונות וכי "צמצום משמעותי בתשלומים שמקבלת האם, תוך
 18 שבמקביל לא נוצר אצלה, כפי שנימקתי לעיל, שום חיסכון משמעותי בהוצאות, עלול
 19 לדרדר אותה למחסור ולחסכנות יתר, ובתוך כך תפגע גם רווחת הקטין".
 20 לאור הגישות השונות בפסקי דין שניתנים על ידי מותבים שונים אני סבורה שהגיעה
 21 השעה שבית המשפט העליון יאמר את דברו בנחש לגישה בה יש לנקוט בחיוב מזונות
 22 הקטינים ביחס לקבוצות הגיל השונות ובמיוחד כאשר מתקיימת אחריות הורית
 23 משותפת.

הכנסות האב

24
 25 האב עובד כעצמאי ועד לתאריך 31.12.12 היה הבעלים וניהל חברה שהתמחה ב- ושיווק
 26 בארץ. בסעיף 24 לתצהירו טוען כי נאלץ לסגור את החברה בשל הפסדים.
 27 הוא מוסיף כי החליך המשפטי שנכפה עליו על ידי התובעת גרם לו למצוקה כלכלית, כיום
 28 הוא עובד כעצמאי ומרוויח כ-8000 ש"ח. הצהרתו זו עולה בקנה אחד עם אישור רו"ח שצירף,
 29 דוחות רווח והפסד ואישור על סגירת החברה (נספח ד' לתצהיר).
 30 הוא מתגורר בדירה בבעלותו בת"א.
 31 מנספח ה' לתצהיר ניתן להתרשם כי הנתבע מצוי בחובות לבנקים ולבני משפחתו שנאמדות
 32 במאות אלפי שקלים.
 33 האב הצהיר בסעיף 20 לתצהירו כי מאז החלטה למזונות זמניים הוא משלם סך של 5988 ש"ח
 34 בהתאם לסכום הזמני שנפסק.
 35

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
 תמ"ש 25380-12-11

1 האב נוסע מביתו בתל אביב עד מקום מגורי האם ובחזרה על מנת לקחת ולהחזיר את הבנות
2 והוצאותיו עבור דלק מסתכמות בסכומים גבוהים.

הכנסות האם

3
4
5 האם הצהירה (בסעיף 32 לתצהירה) כי בעת הגשת התביעה עבדה במשרה זמנית.
6 בתאריך 31.10.14 פוטרה מעבודתה והחלה לקבל דמי אבטלה.
7 היא לא צירפה לתצהירה תלושי שכר אלא העתקים מאישורי דמי האבטלה ששולמו לה ע"י
8 המל"ל דמי האבטלה הם על סך כ-5000 ₪ בממוצע. כיום לטענתה היא מחפשת עבודה.
9 תצהירה של התובעת לוקה בחסר שכן היא לא כתבה במה היא עוסקת, מהי השכלונה ולמעשה
10 לא הציגה ראיות באשר לפוטנציאל השתכרותה.

11 מתדפיסי חשבון הבנק שהציגה (נספח י"ב לתצהיר) חלק מהשורות נמחקו. מתוך התדפיסים
12 (שלא נמחקו) מצאתי כי בתוך אוקטובר 2014 נכנסה לחשבון הבנק שלה משכורת בסך 11,700
13 ₪ בחודש נובמבר אותה שנה הפקידה לחשבונה סך של 14,660 ₪.
14 יש לה נכס מקרקעין שלטענתה מושכר ומורת סך של 4,750 ₪ לחודש. תוזה השכירות
15 (נספח י"א לתצהיר) כולל שינויים בכתב לגבי תקופת השכירות ודמי השכירות.
16 הנתבע טוען שקוטגי בן 8 חדרים באותו אזור מושכר בסכומים כפולים מאלו עליהם היא
17 מצהירה ואני סבורה שיש לקבל טענתו למצער לגבי אמיתות הדיווח.
18 מבלי לקבוע מה שיעור דמי השכירות אני קובעת שהכנסתה מאותה שכירות היא גבוהה מזו
19 עליה מצהירה.

20 כאמור, מתקיימת משמורת משותפת והסדר ראיה שוויוני. כאשר האב אוסף ומחזיר את
21 הקטינות ומגיע מתל-אביב. מדובר במרחק בין תל-אביב למושב (מועצה אזורית שרון).
22 לטענת האב לאס בן זוג אתו היא מתגוררת. האם טוענת שכן זוגה מגיע ללון אצלה בבית.
23 בכל מקרה ברור כי לבן הזוג חלק בהוצאות המדור ואחזקתו.

24 לאחר שעיינתי בטענות הצדדים לעניין צרכי הקטינות ובאסמכתאות שצורפו ומאחר והאב נושא
25 בנטל הוצאות הנסיעות ובהתחשב בהכנסות הצדדים ובפוטנציאל השתכרות של שניהם, מאחר
26 והקטינות הן בנות למעלה מ-6 שנים אך פחות מגיל 15, ובהתחשב בפסיקה המתחשבת ביחס
27 לפסיקת מזונות בנסיבות בהן מתקיימת אחריות משותפת וחלוקת זמנים שוויונית בין ההורים,
28 אני קובעת שהאב ישלם עבור סיפוק צרכי הקטינות הבסיסי סך של 700 ₪ לחודש עבור כל
29 אחת מהן. סכומים אלה כוללים את כלל הצרכים הבסיסיים של הקטינות לרבות מזון, ביגוד
30 והנעלה.

31 כאשר לחלקו בהוצאות המדור ואחזקתו ישלם האב סך של 800 ש"ח המהווים 20% מהתשלום
32 עבור חלקן של הקטינות בהוצאות דמי השכירות עד תקרה עד 4,000 ₪ לחודש וסכום בשיעור
33 דומה עבור אחזקת המדור, בסך 300 ₪ ובסך הכל ישלם סך של 1100 לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ' ג
תמ"ש 25380-12-11

1 שני ההורים יחלקו במשותף בהוצאות החינוך והבריאות של הקטינות מדובר בכל ההוצאות לרבות
2 מחצית תשלום עבור חוג אחד. כמו כן יישאו הצדדים במשותף במחצית תשלום עבור שיעורי עזר
3 ככל שיידרשו על פי המלצת הגורמים החינוכיים. באשר לתקופת החופשה הצדדים יחלקו ביניהם
4 את תקופת החופשות ממערכת החינוך.

5 כל דרישה לתשלום תבוצע כנגד הצגת קבלות.
6 המזונות ישולמו החל ממועד הגשת התביעה כאשר עד קביעת המשמורת המשותפת ישלם האב את
7 המזונות לפי המזונות הזמניים שנקבעו ואילו מאז קביעת המשמורת המשותפת המזונות ישולמו
8 בהתאם לקביעת בפק הדין למזונות קבועים. הכל בניכוי כל סכום ששולם למזונות הקטינות.
9 סכום המזונות ישולם עד ולא יאוחר מכל 10 בחודש. כל פיגור בתשלום יישא הפרשי ריבית והוצמדה
10 כדין, מהמועד שנקבע לתשלום ועד למועד התשלום בפועל.

11 סכום המזונות יעודכן אחת לשלושה חודשים בהתאם למדד המחירים לצרכן, הידוע מיום
12 15.4.2015.

13 קצבת הילדים תשולם לידי האם, ותתווסף לדמי המזונות שנפסקו לעיל.

14 באשר לתביעת מזונות העבר תמ"ש 11240-04-12 תביעת מזונות עבר מחודש מאי לדצמבר 2011.

15 למעשה לא הוצגו נתונים על ידי התובעת מהם ניתן היה ללמוד כי אכן בתקופה הזו לא שילם התובע
16 למזונות בנותיו. יתרה מכך התובעת טוענת שמדי פעם הלה מעביר לה כספים.

17 מאחר ופסקתי כי את המזונות על פי פסק הדין ישלם האב החל ממועד קביעת המשמורת המשותפת
18 כאשר בפועל במהלך תקופה ארוכה חלוקת הזמנים הייתה כמעט שיוויונית לאורך תקופה ארוכה
19 הרי שבכך יצא ידי חובתו בתשלום מזונות העבר ככל שהיה מקום לחיובו בכך שכן בבני זוג שהיו
20 אותה תקופה נשואים עסקינן.
21
22
23
24
25
26
27

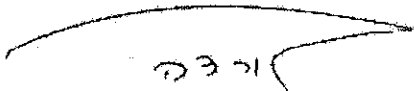
בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

26 מאי 2015

תמ"ש 11240-04-12 ואח' נ'
 תמ"ש 25380-12-11

1 לאור התנהלות התובעת אני מוצאת לחייב אותה בהוצאות משפט בסך של 15,000 ₪ כל פיגור החל
2 ממועד פסק הדין ועד התשלום בפועל יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין.

3
4 ניתן היום, ח' סיוון תשע"ה, 26 מאי 2015, בהעדר הצדדים.
5

ד"ר ורדה בן שחר, שופטת

6
7
8
9
10
11
12

להחלים סגור רוח

